

Serdar İlik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Afacan Çocuk

Bir adam ki çalışır, yeni araba alır
Getirip de evinin bahçesine bırakır
Beş yaşındaki oğlu, yerden taşı alarak
Sivrice tarafını kaputa dayayarak
Gönlünce yazıp çizer, kaputu zorlayarak
Bu esnada babası öfkeyle çıka gelir
Görünce manzarayı öfkesinden delirir
Çocuğun elindeki taşı alır eline
En galiz küfürleri söyleterek diline
Hırsı tavan yapınca unuttur babalığı
Ortaya çıkar birden en çirkin kabalığı
Dünya malı demeden, kaldırır kollarını
O taşla parçalar çocuğun ellerini!
Hırsı geçince alıp yetişir hastaneye
Acı sonu bilmeden koyulur beklemeye...

...
Durdukça hep moraran parmakları yüzünden
Kesilir hastanede elleri bileğinden
Çocuk gözünü açıp dönerek babasına;
Üzüldüğünü söyler yeni arabasına
Büyüyünce babacım, alacağım ben sana
Şöyle en hızlısından gıpgıcır bir araba
Doktor bey ellerimi neden kesmiş can baba?
Ne zaman çıkacaklar parmaklarım acaba?
Başını eğer baba, hızla kaçır sokağa
Varıp gider evine, bahçesinde araba
Kaputa gözü kayar, istemeden bir ara
Eğilip çizgilere yakından bir bakınca
Okumuş iyicene gözlüğünü takınca:
Diyormuş ki yazıda, bizim küçük afacan
"Seni çok seviyorum, bunu hep bil babacan..."

Serdar İlik

Akıp Gider Zaman

Bozulmuş bir bahçedir gönlüm
Susmuş bütün bülbülleri
Feryadı duyulmaz güllerin
Duyulmaz iç çekişleri
Hazanı yaşarım baharlarda
Güle yanarım....
Akıp gider zaman
Telaşındayım ömrün

Fırtınalar kopar ansızın
Dudağımda sükût bulur nağmeler
Ve karanlıklar sarar dünyamı
Bir çocuk ağlar yüreğimde
Tutamam gözyaşlarını
Çaresizliğime yanarım...
Akıp gider zaman
Telaşındayım ömrün

Ve bir sabah,
Okunurken ezanlar
Vecde kalkar gönüller
Ölüm sessizliğinde
Dualarda aminler
Secdeye varırken alınlar
Boşa geçmişse zaman
Ömre yanarım...

Serdar İlik

Arsız

Nasıl etsem şimdi, ne desem sana
Güzel gözlerini göresim geldi
Gündüzümden geçtim, girer rüyama
Elma yanaklardan öpesim geldi

Gözlerin bedeldir bütün dünyaya
Bakışın ki salar beni sevdaya
Bir kerecik olsun girsen rüyama
İnce bellerini sarasım geldi

Karanlık dünyamın kutup yıldızı
Divane aklımın yaman hırsızı
Gönlümün sultanı, ey peri kızı
Sıcacık koynuna giresim geldi

Nicedir yanmışım hallerim harap
Vefasız uğruna olmuşum türap
Karşımda dururken, sanırsın serap
Susadım aşkına kanasım geldi

Serdarî aklını başına topla
Gidersin aniden bak, tepe takla
Vaveyla eylersin, söyle ne hakla
Düşündüm arımdan ölesim geldi

Serdar İlik

Atışma

Firkati:
Gönül bugün cûşa gelmiş
Atışmaya var mısın ey dost?
Niyetini fena çelmiş
Çatışmaya var mısın ey dost?

Serdarî:
Çatışmada yoktur bezim
Barışmaya yatkın özüm
İster isen iki gözüm;
Atışmaya varım ey dost

Firkati:
Âşıklıkta şudur denge
Sakın girme kızıl renge
Bugün benle yaman cenge
Tutuşmaya var mısın ey dost?

Serdarî:
Madem dersin denge-menge
Tutarım bak seni senge
Fırça atar sonra yenge
Ötüşmeye varım ey dost...

Firkati:
Beşeri bir güç tanımam
Sen de gözün aç, tanımam
Hele yenge hiç tanımam
İtişmeye var mısın ey dost?

Serdarî:
Beşeri "es" geçme derim
Serapta su içme derim
Yükseklerden uçma derim
Yatışmaya varım ey dost

Firkati:
Şahin gözüm keskin bakar
Âşk odum her yeri yakar
Gönül nehrim hırçın akar
Katışmaya var mısın hey dost

Serdarî:
Şahin olsan neye yarar
Âvcı vurup gözün oyar
Tüylerini bir bir soyar
Tartışmaya varım ey dost

Firkati:
Firkat gezer Hak yolunda
Sevda vardır bak kolunda
Beraber aşk okulunda

YetiŒmeye var mısın ey dost?

Serdarî:
Bûlbûl ötsün hep dalında
Güller bitsin hep yolunda
Serdarî gurbet ilinde
GülüŒmeye varım ey dost...

Serdar İlik

Ayrılık Vakti

*Öğrencilerime
Gün gelir gözlerden dökülür yaşlar
Bükülür boyunlar, eğilir başlar
Zamanı gelince uçar tüm kuşlar
Ayrılık vaktinin çatdığı zaman

Sizleri görmesem duymasam olmaz
Sarılıp öpmesem sarmasam olmaz
Hayallerde size varmasam olmaz
Herkesin uykuya yattığı zaman

Ümitler yeşerir, çiçek dal olur
Karanlık silkinir aydınlık kalır
Üzülme sevdiğim ilkbahar gelir
Diktığım fidanlar tuttuğu zaman

Ağlama gözlerim, sen de gülersin
Kadere rızayı sen de bilirsin
Akan yaşlarını bir gün silersin
Hasret ateşinin bittiği zaman

Doğrular açığa çıkarır gizi
Her geçen dakika avutur bizi
Serdarî gün gelir unuttur sizi
Güneşin doğudan battığı zaman
2004

Serdar İlik

Bak Hele

Göbek önde, kel geride bak hele
İnsan değil; insan derler, neyleyim
Karga yakışır mı o gonca güle
Bülbül derler köftehorlar, neyleyim

Ne lafı dinlenir, ne laftan anlar
Nerde fesatlık var, oraya damlar
Bozuk plak gibi daima çınlar
Suskun kalır bizim pirlere neyleyim

Sanırsın padişah, yedi cihana
Yorulmaz, anlatır hep yana yana
Sabır ver Allah'ım, sabır ver bana
Susmak bilmez, her gün zırlar neyleyim

Nere gitse, şakşakçısı hep vardır
Ayyaşı, kaypağı hep ona vardır
Gönül meclisinde yerleri dardır
Türlü türlü fişki yerler neyleyim

Sus Serdarî, sırrı ifşa etme, sen
Derdim yeter, gel bir dert de katma sen
Arı kovanına çomak dürtme sen
Senin itler çabuk hırlar neyleyim

Serdar İlik

Bak Postacı

Çok teşekkür edemem artık postacı sana
Pek de güzel haberler getirmiyorsun bana

Elektrik, doğal gaz, ya trafik cezası
Ya da banka kartları, başımızın belası

Ne zaman geldiysen sen, yüzümüz hep asıldı
Garibanın bütçesi, kasıldıkça kasıldı

Hem o eski dostlardan mektuplar nerde kaldı
Hani bayram kartları, hepsi bir yalan oldu

Ne yüzünü görelim, ne de geç bu sokaktan
"Tebrikler" senin olsun, seyret bizi uzaktan

Sitemle söylüyorum sözleri şimdi sana
Ne olur amcacığım, sakın gücenme bana.

Nostaljilerde kalsın o eski günlerimiz
Ah ne güzel günlerdi, her geçen dünlerimiz..

Serdar İlik

Ben Neredeyim

Dünya aleminde, gönül bezminde
Hele deyin canlar ben neredeyim
Gönlüm bir acayip rüya peşinde
Hele deyin canlar, ben neredeyim

İnceden yanarım, düşmüşüm derde
Gönlümün dermanı bilinmez yerde
Ela ceylanımı kaptırdım kurda
Hele deyin canlar, ben neredeyim

Bülbülün öttüğü güle hasretim
Doğruyu söyleyen dile hasretim
Yarin dolaştığı yola hasretim
Hele deyin canlar, ben neredeyim

Aşılmaz dağların ardındayım ben
Çile yüklü devin sırtındayım ben
Çiğnenmiş gururun derdindeyim ben
Hele deyin canlar, ben neredeyim

Serdar İlik

Benden Bana

Ne yapmam dediysen; yaptın eyledin
Günah yollarında çalışmadın mı?
En olmaza dahi esip gürlerken,
Zamanla her şeye alışmadın mı?

Kendini yenilmez devlerden sanıp
Kırdın kırılmazı, bilmedin ayıp!
Türlü günahları tek tek işleyip;
Masumca tenhada gülüşmedin mi?

Ömür ağır ağır senden giderken,
Coşa geldin hep, ölü eti yerken
Hazreti peygamber haramdır derken;
Yalana, gıybete üşüşmedin mi?

Ne doğrarsan çıkar, aşına dedim
Çok görme sen, gelir başına dedim
Yazık olur sonra yaşına dedim
Duymadın, sonra da çağırışmadın mı?

Düşünmedin, çektin kendini naza
Soğuk durdun hep, nedense niyaza
Olmaz, olmaz deyip; gidip olmaza
Rızanla, güzelce yanaşmadın mı?

Sendin sana göre dağların karı
Eridin, ufaldın ağladın zarı
Yetmedi mi gayri, gel düşün bari
Serdari, kendinle çelişmedin mi?

Serdar İlik

Benden Demesi

Sen sen ol mazluma dokunma sakın
Ahları Mevla'ya dil olur gider
An gelir esefle dönersin geri
Akar göz yaşların sel olur gider

Ne yapsan neylesen gitmiştir boşa
Ömür tükenmişse bakılmaz yaşa
Kaptırma kendini böyle telaşa
Senin de mezarın yol olur gider

Fanilik yürekte dinmeyen acı
Bir kanser gibidir olmaz ilacı
Gün gelir şahların altından tacı
Soytarı elinde pul olur gider

Sabrınla olursan Eyyub'a eş
Kalbinden fişkirir her doğan güneş
İbrahim varidir yandığın ateş
Mevla'nın izniyle gül olur gider

Serdarî dinlersen sen beni eğer
Kıymet bilmeyene hiç verme değer
Başta gezdirdiğin o nazlı dilber
Soysuzun birine kul olur gider...

Serdar İlik

Bırakmadın

Ettin ettiğini yine bu gece
Gözümde akmadık yaş bırakmadın
Dudağımda ismin zehirden hece
Gözümde akmadık yaş bırakmadın

Bağımda goncalar çiçekler açar
Gurbetten sılaya kökular saçar
Hayalin sır gibi önümden geçer
Gözümde akmadık yaş bırakmadın

Düştüm yollarına, yüreğim mutsuz
Açtım kollarımı sana umutsuz
Kırdın dallarımı yine vakitsiz
Gözümde akmadık yaş bırakmadın

Serdar İlik

Cenabet

Bir aydır suyum akmaz, dua ettim olmadı
Belki akar diyerek bardak koydum dolmadı
İnanın inanmayın bende takat kalmadı

Vatan-millet deyip de kandırdılar bizleri
Unuttular bir yerde, utanmadı yüzleri...

Bitlendim bitlenecem nedir gardaş bu zulüm
Kırılmamış kalmadı inan ki hiçbir dalım
Sabır...sabır tükendi, dayanacak yok halim

Vatan-millet deyip de kandırdılar bizleri
Unuttular bir yerde, utanmadı yüzleri...

Gözümde devlet millet en sevgili yâr idi
Müslümanım hamd olsun bir imanım var idi
....nabet geze geze asfalt yollar kurudu

Vatan-millet deyip de kandırdılar bizleri
Unuttular bir yerde, utanmadı yüzleri...

Çelsinler de yapsınlar memuriyet kolaysa
Önce torpilli gelsin... görev kutsal.. sırayısa...
Memlekette bu ara madem her şey paraysa

Vatan-millet deyip de kandırdılar bizleri
Unuttular bir yerde, utanmadı yüzleri...

Bilmem ki bu gariplerin sahipleri nerede
Adalet diye diye yıkıldık bu ülkede
Lanet olsun diyecem! Düzalmaz bu kere de

Vatan-millet deyip de kandırdılar bizleri
Unuttular bir yerde, utanmadı yüzleri...

Vergiyi çalanın da, rüşveti alanın da
Yetim hakkı demeyip devleti yolanın da
Tüküreyim sütüne torpili olanın da

Vatan-millet deyip de kandırdılar bizleri
Unuttular bir yerde, utanmadı yüzleri...

Serdar İlik

Çingilli Gâvur

Demokrasi dediniz, insan hakkı dediniz;
Millet koyun siz çoban, yıllar yılı güttünüz
Her türlü kutsallığı darmadağın ettiniz
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Neler çekti bu millet, ne çekti elinizden
Pay almayan kalmadı, o melun dilinizden
Ne soysuzlar türedi, hem sizin belinizden
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

"Gericilik" adında, bir şarkı tutturdunuz
İslam'ı öcü diye millete yutturdunuz
İslamiyet adına hem neler uydurdunuz
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Bize kutsal ne varsa, tersinden öğrettiniz
"Rab" diye deyyusları millete bellettiniz
Aklı dumur eyleyip vicdanı kirlettiniz
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Gerçekler elbet bir gün ortaya saçılacak
Dev görünenler cüce; cüceler dev olacak
Sanmayın ki bu millet sizleri unutacak
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Allah'a düşmanlığı, bir kılıfa koydunuz
Kamusal alan diye bu millete sundunuz
Yutmayınca bu millet, öfkeden kudurdunuz
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Hahamlara selam dur, papazlara yol ver, geç
Teröristi masum gör, Müslümanı hedef seç
Sindir örtülülerini, hem zorla başını aç
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Kabri, ateşle dolsun; zulmü kim yapıyorsa
Allah'tan başkasına "Rab" diye tapıyorsa
Adaletten ayrılıp zulmete sapıyorsa
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Eseriniz ortada, etrafınıza bakın;
Ahlaksızlık ahlaksa, oturup kına yakın
Kim, edepten dem vursa, hemen içeri tıkın
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Sonuçta neler oldu, düşünsünler köpekler
Çakallar başa geldi, "bey" oldu pezevenkler
Komünist olup çıktı, sayenizde bebekler
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Zemheri biter elbet, gün dolanır yaz olur
Sûni olan her şeyin, ezel ömrü az olur

Anlayana sözüm yok, sivrisinek saz olur
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Bunca zulme karşılık etmeyeyim mi kelam?
Haine değil ama mertlere olsun selam
Hak gelir, batıl gider; sözüm budur vesselam.
Size "Müslim" diyenin, adı çingilli gâvur

Serdar İlik

Darmadağın

Akşam, sessiz çığlıklarımda güneşi boğa dursun
Düşlerimdeki o dev, sinirinden kudursun.

Cüceler prensesi alıp da kaçırsınlar
Pamuğunu koparıp yaygısını yaysınlar

Kırmızı şapkalı kız, kurda elma fırlatsın
Kurt da yemek yerine kafasını tırlatsın

Evin külkedisi analıktan hiç korkmasın
Prens gelince hemen ayağını yağlatsın

Uzak olsun evimiz haramiler gelmesin
Ali Baba altınla aklımızı çelmesin.

Keloğlan keleş oğlan, nerde kaldın sen şimdi
Devler ülkesinde sen, öleceksin bak şimdi..

Kurbağayı öpünce, prens olurmuş peh peh
Uydurmakta sınır yok, dıgıdık atım deh..!

Kerem ile Aslı mı, Ferhat ile Şirin mi
Rapunsel saçlarının kuvvetinden emin mi

Bu gece bir başkayım ben, ben bana şaşıyorum
Saçmalıklarda bile hep seni yaşıyorum

Özlemedim desem de inan ki özlüyorum
Gözümü yumduğumda yolunu gözlüyorum.

Serdar İlik

Demedim mi

Zamansız açan gül, kuruyup gider
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?
Temmuzda kar gibi eriyip gider
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?

Ağlarsın, silen olmaz gözün yaşını
Paylaşmaz hiç kimse, ekmek, aşını
Zor günde görmezsin arkadaşını
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?

Sanırsın bu devran devam edecek
Sevdiğin ne varsa senden gidecek
Anıların bile bir bir yitecek
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?

Hayatına dair ne varsa, yalan
Var mıdır dünyada, hiç baki kalan
Devran senin, şimdi sen de oyalan
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?

Neler gelir neler, sersem başına
Yazık olur derim, sonra yaşına
"Aldandı" yazarlar, mezar taşına
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?

Zavallı Serdarî, sen seni düşün
Öbür yanda inan, çok zordur işin
Bir kuru yaprağa benzer gülüşün
Zaman gelsin derim, söylemedim mi?

Serdar İlik

Derbeder

Bilmem ki Şu gnlm neden derbeder
GzyaŐım sellere karışır gider...
Her Şey aşka gelir, benle beraber
Sanırsın gnlmle yarıŐır gider...

Gn olur, kaygıdan uzaktır baŐım
Gn olur, hep ağlar durmadan yaŐım
Gn olur, yalnızlık tek arkadaŐım
Gnlm ıkmazlarla boĐuŐur gider...

Kimi zaman gnlm derdinden yanar
Dert ile yanmayı marifet sanar
Halimden bilmeyen el beni kınar
Gelip de karşımda baĐrıŐır gider...

Kalbim hsranlara gark olsa bile
Saklarım sırrımı, getirmem dile
Saadet dilerim o gonca gle
Gnlm kendisiyle dvŐr gider

DŐnrm uzun zamandan beri
Neden kaybedilen alınmaz geri
Őyleyin yre ki; bir gn Serdarı
te diyarlara sıvıŐır gider...

Serdar İlik

Deyyus

Bu nasıl mahlûktur; aman ya rabbi
Kendi soydaşını ezer bu deyyus..
Her türlü namertlik kalbinde gizli
Puştluk kitabını yazar bu deyyus..

Bir elinde silah, diğesinde sazı
Güvercin kılığında oynar cambazı
Zerdüş'tür; Müslüman görünür bazı
Kuytularda mezar kazar bu deyyus..

Elinde Molotof; barış diyerek
Mağaradan çıkıp düze inerek
Yakar, yıkar... Pembe fistan giyerek
Özgürlük verdikçe azar bu deyyus..

Yüzünde her daim mazlum maskesi
Zalimken; mazlumdan gür çıkar sesi
Eziklik ruhunda, dağın kahpesi!
Adam diye yolda gezer bu deyyus..

Her türlü hainle el ele verip
Askeri, polisi kallesçe vurup
Bıkmadan milleti iyice gerip
Zorluğu görünce uzar bu deyyus..

Fikrini fesatlık üstüne kurar
Gördüğü her şeyi kötüye yorar
Varlığı bu yurda külliyen zarar
Huzur dirlik koymaz, bozar bu deyyus...

Serdar İlik

Dinle de Beyim

Anayasa hukuk hikaye Şimdi
Kanunu hiÇ kimse takmıyor beyim
Suğlular dıŐarda ahkam kesiyor
Adalet ęeŐmesi akmiyor beyim

Hep aynı nakarat hep aynı beste
Yıllarca kulağım Şu hazin seste;
Mahvoldu memleket gidiyor işte
Dönüp de kimseler bakmıyor beyim

Arkasına düŐtük üç beş döneğin
Anladık kadrini kuru ekmeğin
'BaŐaklar baş eĐmiŐ ferman eŐeĐin'
Bu yükü bu millet ęekmiyor beyim

Memleket perişan milletim darda
Nerede yardım var, bakarsın orda
Memlekette bunca aydın (!) bey var da
HiÇ biri bir iŐık yakmıyor beyim

Her gün kin kusar da devrim yobazı
Bilmez Hakk'tan gelen gizli ikazı
Müslüman camininin gizli papazı
Özü saklamaktan bıkmıyor beyim

Serdar İlik

Dönek

Hele bir dinleyin bizim yiğitler,
Mert olan ihanet eder mi, deyin
Dolmuş binenler tez iner, derler
Namerdin ardından gider mi, deyin

İnsan satılmışsa, şerefi neyler
Ürkek ürkek gezip takiye eyler
Merde azap olur, bu takım şeyler
Geceleri rahat yatar mı deyin

Ettiği haksızlık nereye kadar
Dostluk mefhumunu kökünden yıkar
Ondan olan, onun zulmünden bıkar
İnsan yoldaşını satar mı, deyin

Haksızlık önünde susan vicdansız
Kinini mazluma kusan vicdansız
Elini Kuran'a basan vicdansız
Müslüman olan kin tutar mı, deyin

Gelmedik dünyaya şatafat için
Ayıptır çalışmak sefahat için
Serdarî diyor ki menfaat için
Er olan, kaypakla yatar mı deyin

Serdar İlik

Elbet

Düşmanın çok olur sakın ha kanma
Değmezse sevmeye of edip yanma
Sevene çileler zor gelir sanma
Gönül çeke çeke uslanır elbet...

Neylersen kendine... El ne karışır?
Önce ah vah edip sonra gülüşür
Ahlara köz olup sende tutuşur
Kocamayan gönlün paslanır elbet...

Sabreyle ey gönül, sabreyle hele
Zarara girilmez hep bile bile
Kutsaldır aşk için çekilen çile
Sevdalar vuslattan beslenir elbet...

Gün ola, hayrola bekle de bir gör
Şabrına bir sabır ekle de bir gör
İfşa etme sırrı, sakla da bir gör
Körelen talihin seslenir elbet...

Deryalar tükense, tükenmez umut
Unutmayı öldür, 'unut'u unut!
Sevdaın mezar olsun, ömrün bir tabut;
Sevdiğin kabrine yaslanır elbet...

Serdar İlik

Fırıldak

Fırıldaklar peş peşe, fır fır Allahım fıfır...
Sabah, öğlen her akşam: zır zır Allahım zır zır!

Vicdanlar sus pus olmuş, sanki simsiyah bir taş...
Sapla saman karışmış, hödükler olmuşlar baş(!)

Aynada hep kendini aslan sanan fareyi;
Oturtursan en başa zıp zıp eden pireyi,

Tavşanlar aslan olur, aslanlar ise tavşan...
Bülbüle çalı kalır, kargaya ise gülşen.

Kimdir bunlar diyorsan, aynaya bakman yeter;
Seninki benimkinden, benimki senden beter

Vicdanınız körelmiş, işiniz olmaz tamam
Ruhunuz bile kara, temizlemez yüz hamam

Torpili başımıza taç diye geçirenler,
Bu millete zehiri, bal diye içirenler,

Alsınlar başlarını ellerinin içine,
Düşünsünler azıcık, bu milletin suçu ne?

Şeytana pabucunu ters giydiren zalimler!
Ne bitti, ne bitecek sayenizde zulümler

Atın önüne eti, itin önüne saman;
Verdikçe size haktır, ezilmeniz vesselam!

Serdar İlik

Gıcık

...
Ve bir gün
Güllere inat,
Dikenler ekeceğim
Sevdalarda binlerce
Ayrılık biçeceğim
Aşkından gece gündüz,
Ağlarken zavallı bülbül...
Dikenleri hep ona
Gülü;
Baykuşa vereceğim..!

Serdar İlik

Güdük

Güçsüzü darp edip hep dayatarak
Ben buyum, çek demek değil mi yani?
Garibi, öksüzü, hep aldatarak
Canına, tak demek değil mi yani?

Zora düştüğünde imdat eyleyip
Fırsatı bulunca, "garip" paylayıp
Kendin çalıp, yine kendin söyleyip
İncitmek, hak yemek değil mi yani?

İnsan değilsin sen, insan azmanı
Küfür bezirgâni, fırsat düşkünü
Yakıp yıkaraktan böyle kış günü
İnsanlık yok demek değil mi yani?

Serdarî soruyor, sana çatıp da
Edebi erkânı öyle atıp da
Olur olmaz yerde aşka gelip de
Anırmak; bok yemek değil mi yani?

Serdar İlik

Gülüp Geçtiler

Bu akşam hep seni düşündüm durdum
Bin hayal düşleyip, bir dünya kurdum
Gökte yıldızlara yerini sordum
Bu yalnız halime gülüp geçtiler...

Dediler ki yârin unuttu seni
Yahut toprak oldu, giyip kefeni
Koydular mezara, ölmeden beni
Gönlümü dertlere salıp geçtiler

Çözemedim, dertler olmuş kördüğüm
Vuslat yasak bana, benim gördüğüm
Bir ümitle yamacına kurduğum
Yeşeren bağımı yolup geçtiler

Ben bana küsmüşüm, konuşmaz dilim
Kan ağlar yüreğim, yamandır halim
Tomurcuktan daha, açmadan gülüm;
Koparıp goncamı, alıp geçtiler...

Sende bulmuş idim, aşkın hasını
Gönlünle parlattım, gönlüm pasını
Serdarî tutarken şimdi yasını
Düğün dernek kurup, çalıp geçtiler...

Serdar İlik

Gün doğar bakışlarında

Güneş, gözlerinden dünyama doğar
Gün doğar, gün batar bakışlarında
Bir gülüşün beni sevince boğar
Gün doğar, gün batar bakışlarında

Yeniden doğarım, görünce seni
Yoluna sererim bu tatlı canı
Gidip de divane eyleme beni
Gün doğar, gün batar bakışlarında

Yanıdayken birkaç saniye bile
Dut yemiş bülbülü getirir dile
Bir nazarın eder kendine köle
Gün doğar, gün batar bakışlarında

Bakışın yandırır, öldürür beni
Türlü türlü derde saldırır beni
Olmaz hayallere daldırır beni
Gün doğar, gün batar bakışlarında

Doğmasa hiç güneş, hep gece olsa
Umutlar tükenip gülüşler solsa
Ne yazar, Serdarı çaresiz kalsa
Gün doğar, gün batar bakışlarında

Serdar İlik

Hal i Pür Melal i Necati

Gonca idim bir zamanlar
Çiçeğimden kırdı beni
Çok yoruldu diyemezdim
Zindanlara kordu beni

Bulaşıktan dert yanarken
Çamaşıra sürdü beni
Âhir ömrüm böyle geçti
Cümle alem gördü beni

Gizlice kaçayım dedim
Mancınığa gerdi beni
Eve vardım, varmasaydım
Bir korkudur sardı beni

Dedim yârim, azcık insaf
Oklavayla vurdu beni
Kazan kaldırayım dedim
Cellatlardan sordu beni

Topukladım, kaçamadan
Toprak gibi kardı beni
Tövbe mövbe dedim ama
Acımadan yordu beni

Bundan sonra itiraz yok
Aşhaneye verdi beni
Yemek sofrası... tamam ama
Beğenmeyip dürdü beni

Ben ki garip bir Necatî
Dertlendirdi, derdi beni
İsyân edip baş kaldırdım
Bir vuruşta serdi beni

Serdar İlik

Hal-i Ahvalimiz

Aldanma namerdin tatlı sözüne
Nice mertler gördüm dilden habersiz
Bırak suretini sen bak özüne
Şeyda bülbül gördüm gülden habersiz

Kimi yolda yürür yolu sapıtır
Kimi dala konar dalı kurutur
Kimi hayallerle bizi avutur
Çok yoldaşlar gördüm yoldan habersiz

Dinlesen sözleri zehirden acı
Hacı geçinir de bilmez miracı
Zakkumdan öz diye almış ilacı
Arılar gördüm ben baldan habersiz

Ağlayıp sızlasak artık nafile
Kaybettik erdemi, geçmez ki ele
Bülbül bile küsmüs, o gonca güle
Gonca çiçek açar daldan habersiz

Serdari sözlerdir mazide kalan
Düşmüssen bulunmaz kapını çalan
Gariban görmedim dünyada gülen
Gardaşlar da gördüm halden habersiz

Serdar İlik

Hal-i Gevaş

Bir adı Westan'dır, bir adı Gevaş
İşler ağır aksak, hep yürür yavaş...
Dört mevsim yaşanır ruhlarda her gün
Nedendir bilinmez, herkeste telaş
Bıçak sırtında yarış, olmak için baş
Kaleler alınır, şahlar verilir,
Kesilir vicdanlar ansızın taş!
Ne zaman biter bilinmez;
Uğruna ölünen bu garip savaş
Üzülürüm sana hizmet bekleyen;
Himmet bekleyen garip vatandaş!
Bir adı Westan'dır, bir adı Gevaş
İşler ağır aksak, hep yürür yavaş...

Gevaş/Van 2011

Serdar İlik

Hasbıhal - I

Gel benim kardeşim dertleşelim bir
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana
Savcı ben olayım, sense bir hâkim
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Hem dindarsın, hem de laik sağcısın
Hem ulusalcısı, hem tipik solcusun,
Her devrin adamı, usta yolcusun
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Senden başlayalım dindar kardeşim
Komşusuna her gün, kindar kardeşim
Fitne yarışında önder kardeşim
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Sanki Cebrail'den aldın beratı
Doludizgin sürdün zevke kıratı
Düşünmedin geçeceğin sıratı
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Hem faiz haramdır, gûnahtır dedin
Hem bankaya gidip, hep faiz yedin
Özünle çelişip yalan söyledin
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Müslümansen gel, kul hakkını düşün
Sağcısı solcusu olmaz bir işin
Sonu hayra değil senin gidişin
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Hani hakikatte, torpil olmazdı
Müslüman kimsenin hakkın çalmazdı
Devlet tarlasından; tutam yolmazdı
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Bre nankör insan, bre andaval
Vermezsin zekâtı biter diye mal
Cennetliğim diye boş hülyaya dal
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Milleti uyutup, uydur plana
Aldat aldat, sonra sarıl Kur' ana
Namaz maske olmuş, yazık ki sana
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Serdarî, iğneyi batır kendine
Sözlerini söyle sonra dengine
Körükle gidilmez, bil ki yangına
Sözlerim yanlışsa, söyle sen bana

Serdar İlik

Hikayecik

Şehirden uzak yerde, yaşlı bir adam varmış;
Uzaklara dalarak gizli gizli ağlarmış...
Bir gün sormuşlar ona, nedir sendeki bu hal?
Sırrı kelam etmemiş, hali herkese muhal...
Elindeki tesbihi hızlandırarak çekmiş,
Cebindeki o resme bakıp bakıp iç çekmiş,
Bulgur bulgur yaşları gözünde bekleterek;
Öpüp koymuş koynuna, narince titreyerek.
Uzunca zaman geçmiş "Huzurevi"nde yaşam
Bir ümitle beklemiş, gözler yolda, her akşam
Evlat, torun hasreti büyümüş yüreğinde
Gözyaşıyla sulamış, ümidi eteğinde...

...
Derken; gün geçmiş, hafta geçmiş, aylar yıl olmuş
Ömrünü tamamlamış; vadesi gelip dolmuş...
Azrail'i görünce, almış onu bir telaş!
Bilmemiş ki ne yapsın, işe yarar mı uğraş?
Azrail kapısından içeri seslenerek;
"Yol uzun, gel gidelim şurada dinlenerek..."
Boyun bükmüş ihtiyar, gözlerinde yine yaş:
Ne olur bir gün daha... alma canımı gardaş!
Tamam, demiş Azrail; çıkıp gitmiş kapıdan
Yarın gelirim ama! Ayrılmam bu yapıdan
İhtiyar hazırlanmış, işe koyulmuş hemen
Yüreğinde okkası, elinde divit kalem
Yazmış satırlara ki, koca koca harflerle:
"Ey dostum ve akrabam, kalın siz sevgilerle,
Beni unuttunuz siz, avunun hayallerle...
Gayri benden bu kadar, artık sizlerde sıra
Yaşlandıkça, hep beni getiriniz hatıra...
Her kim ki yaptığını boşa gider sanmasın
Gün gelecek, görecek... ettiğine ağlasın!
Helalleşip ayrılısam, dargınlık olmasaydı
Şu ölüm kolay ama, ayrılık olmasaydı..."

Serdar İlik

İstemem

Alacaksa zaman seni elimden
Dünyamda başkası olsun istemem
Bir tek bakışına ömür veririm
Gözlerin yaşlarla dolsun istemem

Zamanla anlarsın, anlarsan beni;
Görürsün hem nasıl sevmişim seni
Hayali de olsa veda buseni
Gönderme arkamda kalsın istemem

Lokman Hekim gelip ilacım verse
Namerdim istersem sensizlik varsa
Azrail bahçenden içeri girse
Sağının telini alsın istemem

Kader Serdarî 'yi düşürmüş yere
Bir kez değil inan, belki bin kere
İntiharım olur göz göre göre
Sevdandan, sevdaya salsın istemem

28.12.2003 / Ortaköy

Serdar İlik

İstemem Gayrı

Kim bilir dönersin günün birinde
Sakin ha sevdiğim istemem gayrı
Ağlattın her günün her seherinde
Sakin ha sevdiğim istemem gayrı

Çok çektirdim; gidip bulayım diye
Derdinin dermanı olayım diye
Yorulma gönlünü alayım diye
Sakin ha sevdiğim istemem gayrı

16.03.2002

Serdar İlik

İtiraf

Dinle hele bir kere, dinle gönlüm güzeli
Sözüme bir kulak ver, sevdim seni ezeli

Elinden zehir olsa içerim hiç aldırmam
Yoluna hem baş koyar bir daha da kaldırmam

İsterse kınasınlar, isterse yüceltsinler
İster göğe çıkarsın, isterse alçaltsınlar

Gülün hatırına dikene de katlanırım
Eşikte paspas olur yoluna katlanırım

Derim ki dünya duysun, olmasın kırgınlıklar
Sevgi yüceledursun, kalksın hep dargınlıklar

Bir gülüşlük manzaraya cevrü cefa hoş gelir,
Gönül koysa nazlı dilber, dünya âlem boş gelir

Serdar İlik

Karakter - sizsiniz (!)

Takke düştü kel göründü bak hele;
Karaktersizsiniz, karakter siz (!)
Düşmanmışsın meğer, ezelden güle
Karaktersizsiniz, karakter siz (!)

Huzurda el bağla Allah'a niyaz,
Tenhada şeytanla inadına dans.
Özünde var imiş kaypaklık biraz;
Karaktersizsiniz, karakter siz (!)

Haline, tavrına bakıp kanarak
Haldaş - yoldaş olduk, adam sanarak
Anladım vasfını içim yanarak,
Karaktersizsiniz, karakter siz (!)

Sana derim hep, anla, ey malum zat
Koymadın kimsede azıcık rahat
Senle gurur duyar, bir takım zevat
Karaktersizsiniz, karakter siz (!)

Serdari neylesin, dışınız insan
İnsan olmayana işler mi lisan?
Cürmün ne, neylersin sen ateş olsan
Karaktersizsiniz, karakter siz (!)

2010 Nebioğlu

Serdar İlik

Karga İle Gül

Neden üzölürsün divane gönlüm
Karga gül dalına konar mı sandın
Namert ne anlar merdin halinden
Yiğitçe vuruşup yener mi sandın

İçine düştüğün bir derin kuyu
Kuyu derin ama bulanmış suyu
Ah edip ağlarsın geceler boyu
İçindeki ateş söner mi sandın

Çektiğin çileler kalır yanına
Lanetler edersin kendi canına
Kim getirdi seni böyle oyuna
Yuvadan uçan kuş döner mi sandın

Gözünden inciler döken gardaşım
Ne yapsın Serdarî söyle haldaşım
Bir yılan sevmişsin dertli gardaşım
Başını ezmezsen siner mi sandın

Serdar İlik

Kavgaya Dair

Ben haklıyım, vurmayaım deme ha
Vuranın yanına kalır birader!
Susayım da kırmayaım deme ha,
Kıranın yanına kalır birader!

Haklıysan da, haksızsan da vur, korkma!
Cemse cemse hasmın gelsin, hiç ürkme!
Vur ki, sonra pişman olup gam çekme,
Serenin yanına kalır birader!

Şahit kalmaz sonra senin yanında
Şeytan tüyü; kötülerin kanında
Çek hançerin, koyma sakın kınında
Yoranın yanına kalır birader!

Planı milanı boş ver aldırma
Fırsat varken yıldır, hasmı güldürme
Acıyıp da sakın yerden kaldırma
Sürenin yanına kalır birader!

Ey Serdarî, yazma fesat kitabı
Hırçın oldun, düzelt biraz hitabı
Haktan anlamayan halktan hesabı
Soranın yanına kalır birader!

Serdar İlik

Keşke

Yalnız seni sevseydim, sen olsaydın gönlümde
Her şey sükût bulsaydı senle bir gün dilimde

Yolunda yorulmadan sürekli hep koştursam
Kendim coştuğum gibi, herkesi de coştursam

Sensiz kalmak korkusu azapların azabı
Sanki içimdeki düşman çağırıyor gazabı

Yoluna döndükçe ben, önümde bin bir tuzak
İblislere yakınım, hakikate çok uzak

Sustursam gönlümde hem, her türlü çirkin sesi
Şikâyetim bundandır, gönlümün efendisi

Kurtar bendeki benden, âlemin efendisi...
Yetiş, ey alemlerin en büyük efendisi

Serdar İlik

Kına Yak

Kime kinim kussam, kime suç atsam
Kendim ettim, kendim buldum neyleyim
Bir gün değil, kırk gün değil, ne yapsam
Ben onu gönlümde nasıl eyleyim?

Hangi yolu denedimse olmadı
Kültür farklı, meşrep farklı, yılmadı
Aramızda sevgi dostluk kalmadı
Neyden anlar ise onu söyleyim?

İsterdim onunla etmeden savaş
Her zaman, her yerde olsaydık tek baş
İster sofi deyin, ister kızılbaş
Nidem gayri, işte ben de böyleyim.

İflah olmam gayri derim kendime
İmdat derim, yazık oldu ömrüme
Suçluyum, ne diyeyim efendime
Dilim varmaz, diyem ki ben söyleyim

Bilinsin ki içim harap, dışım pak
Ruhum susuz kalmış, gönlümse çorak
İster eyvah eyle, ister kına yak
Müebbetle hüküm giymiş köleyim

2011

Serdar İlik

Kınarlar Seni

Zaman;
Gece yarısı...
Yıldızları seyre dalmışım
Yüreğimde sevdanın dinmez sızısı
Bu akşam sensizim yine,
Bu akşam ölesiye yalnızım

Dağladı yüreğimi sessiz gidişin
Dizlerimdeki derman meğer senmişsin...

Sen gittin;
Koptu yüreğimde fırtına...
Sen gittin,
Dünyayı karanlık sardı...
Bu akşam sensizim yine,
Bu akşam ölesiye yalnızım...

Resimler duvarlarda gülmüyor sensiz
Umutlarım yine firarda..!
Bir dönsen;
Dünyayı sermez miyim ayaklarına
Toz olmaz mıyım yollarına
Bir dönsen,
Gecelere çivi çakar mıyım hiç?

Çaresizlik içinde geçiyor ömrüm
Bir umutla çarpıyor yüreğim
Gözlerim gözlerine hasret,
Ve ellerim sıcaklığına...
Taş duvarlara anlatıyorum sevdamı,
Anlasalar kınarlar seni...
2002

Serdar İlik

Kırkbir Arkadaş

Bir bahar gününde
Gözleri şahin bakışlı;
Bakışları candan
Duruşu aslan yıkışlı
Yürekleri tunçtan
Bozkurt soylu kırkbir adam
Ülkeleri için can dileyip
Can adadılar Türk'ün yoluna
Ve bir gece yarısı atıldılar
İhanetin sancağına...

...
Ve zindanlarda yüce kağan
Bileğinde paslı demir
Ayaklarında adi zincir
Boynunda yağlı urgan!
Düşünürken bozkurtları, budunu, boyu
Can diyordu, ötükene can
Ve urgana kurban giden tугan
"tugan"a yakılan ağıt
Gözlerin nemlendiği an,
Kemente gelmem diyor
Közünden alev alan can
Türkmen'e can, Kırgıza can
Özbek'e can, özlere can, sözlere can;
Ne durursunuz,
Haydiyin gardaşlar!
Biraz heyecan...

Serdar İlik

Kızılay'da Kızıl Gün

Bu şiiri sakın ha, çocuklar okumasın,
+18 Yazın, okuyan duyurmasın...
Kimse sus da demesin, maval da okumasın!

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Yıl ikibin onaltı, on üç Martın akşamı
Kızılay'daki canlar, yitirdiler yaşamı
İki katı yaralı... Yapılanlar reva mı?

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Sakın ha kınamayın, suçumu biliyorum
Beylerden, hanımlardan affımı diliyorum
Edep medep ne varsa, şu anda eliyorum

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Ankara'yı bir alev topuna sokanların
Mazlumların evini başına yıkanların
Yediden yetmişini... taraftar olanların!

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Namertlikte nam saldı bu Zerdüşt'ün dölleri
Kırdılar barış için uzatılan elleri
Merhamet âleminde kuruttular gölleri

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Kürt adına, hem Kürt'ü zorla dağa kaldırır
Kürt, Türk ayırt etmeden Müslümanı öldürür
Her dem Hakk'a diş biler, Firavun'u güldürür...

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Genç, ihtiyar demeden canlara kıyan itler,
Yavşakvari yaşayıp koloni kuran bitler!
Ananız, avradınız size neyi öğütler?

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Ananız kabızlıktan -dokuz ay on gün hem de-
İnsan zannedip sizi, bok çıkarmış, suç kimde?
Bir fosseptik destanı, ömrünüz her deminde

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Özerklik masalına sakın ha kanılmasın!
Bu milletin bu sabrı, sınırsız sanılmasın!
Suskunluk fırtınadır, hiç kimse yanılmasın!

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Milletini vuranı, vuracaksın kardeşim
Hemen, darağacını kuracaksın kardeşim
Bomba kuran elleri kıracaksın kardeşim

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Şerdarî laf söyledi, üstüne alan alsın,
İtleri, çakalları üstüme salan salsın..!
Terörü besleyenin kabri ateşle dolsun!

Ben susayım siz deyin: böyle piçlik olur mu?
Mazlumların ahları, yanlarına kalır mı?

Serdar İlik

Kimin Umurunda

Garip bir yolcuydum ben...
Vurdular yüreğimden,
Sesimi duyuramadan yarınlara..!
Kaldırımlarda kaldı ayak seslerim,
Duymak istemediler...
Sel oldu akan yaşlarım,
Aldırmadılar...!
Şimdi,
Gözlerimde nefret;
Ve damarlarımda kin!
Gönlümde bin sevda...
Savaşırken,
Sevgi ile nefret damarlarımda
Ben,
Aklıma inat,
Kürek çekiyorum akıntıya...
Kılavuzum yok,
Tayfalar kayıp,
Ve gemi su almakta...
Çıkıp gelse tayfun,
Kimin umurunda..!

31.12.2002

Serdar İlik

Kocaoğlan

Geçtiğimiz bir yazdı, çıkmıştık bir geziye
Hayvanat bahçesini, şöyle görelim diye

Bahçeye girmiştik ki, bir çitin arkasında
Kalabalık bir guruh... Sebebini sorunca

Dediler kocaoğlan... Koştuım hemen merakla
Sevinçten atacaktım takla üstüne takla

Nefesimi tutarak, yaklaştım yakınına
Birkaç ceviz fırlattım düşün diye yanına

Bir yamaca oturmuş, çevresine bakıyor
Yaklaşan insanlara dil çıkarıp kaçıyor

Sonrasında baktım ki, bir değil birkaç tane
Meğer yalnız değilmiş, kalabalıkmiş hane

Hanenin halini görünce koşturdu millet
Ayıyı görmek için zillet üstüne zillet...

Kimisinde telefon, fotoğraf makinesi
Manzarayı seyretmek, büyüledi herkesi

Zaman geçti göründü bakıcısı uzaktan
Yaklaştı ayıcıklar, korkar gibi tuzaktan

Bakıcı ekmekleri, sepetinden boşalttı
Kilitleyip kafesi, oradan uzaklaştı

Her ayı, iki ekmek alıp suya yanaştı
Adeta birbiriyle ekmekleri paylaştı

Ne gürültü, patırtı; ne de küçücük kavgaya
Cevabı bulamadım, aklım ermedi sırra

Aklıma geldi birden niçin demişler ayı?
Söylenmişken sokakta, zorbaya kabadayı

Kapkaçla, cinayetle birbirini ezeni,
Ekmek için can yakıp adam diye gezeni

Hayretimden yutkunup düşündüm acı acı
Kimi insana göre; bu hayvanlar baş tacı

Ayılar böyle ise, "dayı"lar ayı olsa
Şu insanlık böylece, kavgalardan kurtulsa

Ders alalım hepimiz, şu şuarsuz varlıktan
Dem vuralım sonra da, akıldan, insanlıktan...

Serdar İlik

Köpekler Geçidi

Toplanmış it-köpek, çıkmış dışarı
Havlamış, havlamış... Bakmış bakan yok
Kudurmuş öfkeden, kapmış paçayı
Isırmış, kanatmış yine takan yok

Dişini göstermiş, hırlayıp birden
Sanırsın ölecek, kinden, sinirden
Bilmez ki, düşmanı çelik demirden
Nasılsa ipini, henüz çeken yok

Aynı onun gibi bazı hödükler
Çıkarlar sokağa kıvılcım bekler
İşaret alınca, öter zevzekler
Akıl dumur olmuş, karşı çıkan yok

Kırmızıyı gören boğalar gibi
Kansızca saldırır diğalar gibi
Zincirinden kopmuş sıpalar gibi
Anırırlar hergün, arpa döken yok

Her türlü edepten yoksun olanlar,
Hoşgörü, demokrasiden ne anlar
Hicran şarkısına alkış tutanlar
Sabredin, kurşunu henüz sıkan yok

Serdari sakın ol, öfkeyi bırak
Ne olmuş hainler, tarihe bir bak
Uzak yere gitme yanında Irak
Şükret ki içine fitne eken yok...

Serdar İlik

Kumpas-Paralel

Tanıdı millet sizi, ne yapsanız kâr etmez;
Yalan, dolan, şantajlar... Biliriz sizde bitmez

On iki yıl susup da, şimdi parlamak niye?
Musluklar kesildi de, gelmiyor mu hediye?

Köprüyü geçene dek ayıya(!) dayı dedin
'İlimli İslam' diye her türlü haltı yedin

Kurt iken kuzu oldun; girip koyun postuna
Düşman dururken orda, saldırdın hep dostuna

Öyle mülayimdin ki kimse şüphelenmedi
En mahrem makamları size emanet etti...

Dünya kadar insanı 'dinledin', yaftaladın...
Bunları yaparken de, zerrece utanmadın!

Teslim aldın milleti, kasetle, şantajla, "din"le
Öyle bir saldırdın ki yılların verdiği kinle

Yazıklar olsun bize, biz size inanmıştık
Sizi haktan zannedip yoluna adanmıştık

On iki yıl susup da şimdi susmayan beyler!
Keser döner, sap döner... Bu millet sizi neyle?

Vurun, fırsat sizindir, peygamberden(!) izinle
Ağlama duvarında ağlayanlar, sizinle!

Hükümet gitse de bir, gitmese de; fark etmez...
Şunu bilin ki ümmet, sizi asla affetmez!

Serdar İlik

Manzaramız

Eski tas eski hamam, her şey yine tastamam
Ağlanacak bir hale, gülüyoruz vesselam

Taklit taklit sonu yok, boynuz kulağı geçmiş
Boynuz üstüne boynuz... millet taç diye seçmiş

Anadan üryan olmak, çoktan olmuş meziyet
Çürümüş içten içe, kalmamış ki cemiyet

Sorsan hem, çoğu mümin... zaten herkes Müslüman
Müslümanlık bu ise, kâfirin işi tamam

Sorular çok, cevap yok; yüzlerde mahcubiyet,
Vicdanlar hüznü dolu, hem garip teslimiyet

Durum tespit eyledim, anladım ki o zaman;
Eğer ahlak olmazsa, hayat bulamaz iman

Nasıl olur, vicdansız, insan denilen varlık?
Susuz kalmış bir kuyu; nursuz kalmış karanlık...

Maziden bize kalan, ismi ile dolaşmak
Müslüman görünüp de, gavur gibi yaşamak

Fikir sancıya hasret, vicdanda hapis Kur'an
Nerede ehli fikir, nerde gerçek Müslüman?

Serdar İlik

Masal

Dinlesin, bir zamanlar akraba sandıklarım
Dinlesin, her aklıma geldikçe andıklarım

...

Bir varmış, bir de yokmuş evvel zaman içinde
Akrabam falan çokmuş kalbur saman içinde...

Fitnekâr tellal iken, münafık berber iken
Her şey güllük gülistan; yolunda sanır iken

Nasıl olmuşsa olmuş, hanelerden birine
Koca bir ateş düşmüş; sıçramış diğerine

Alevin şiddetinden herkes bir yana kaçmış
Bülbül bağı terk edip, uzak diyara göçmüş

Hane halkı perişan, kimse tutamaz olmuş
Öyle bir yangınmış ki, nehir yutamaz olmuş

Avlusunda çocuklar oynar iken bir zaman
Sobasında demli çay, kaynar iken bir zaman

Şimdi güller perişan, renklerin ruhu yokmuş
Misk kokulu bahçede incir ağacı çokmuş

Akrabalar toplanmış güya afet yerine
Biri bir söz söylemiş, öteki diğerine...

Bilmem hangi maksatla, kimi içip gürlemiş
Kimi yanan ateşi bir güzelce harlamış..?

Fitne fesat durur mu, dizilmiş sıra sıra...
Namertlikler yol olmuş, Bayburt'tan ta Mısır'a

Dedikodu ve yalan, hızla yayılmış hemen
Filler tepişe dursun, ağlasın garip çimen...

Günler haftalar derken, dertler yükünü almış
Evdeki yetim kızın kısmeti çıkagelmiş

Gelmiş gelmesine de; düğün şenlikle olur
Çevresi olmayanın neşesi yarım kalır

Günler haftalar geçmiş, bakılmış ki çare yok,
Düğün dernek kurulmuş, akrabadan kimse yok

Ne kötü durummuş bu, kimsesizlik ne zormuş
Meğerki sülalenin yalnızca adı varmış

Düşünürken öylece, keder her yanı sarmış
Her zorluğun yanında bir de kolaylık varmış

Sağ olsun güzel dostlar; gelince hemencecik
Az da olsa hüznünü atıvermiş gelincik

Gönlü yüce olanlar, şenliği şen eylemiş
Dert yumağı çadırı, bir güzel toy eylemiş

Hısım, akraba ise evlerinden çıkmamış
Düğün vakti dolmadan sokaklara akmamış

Üzölmüş deli ozan bakıp da hallerine
Şu sözler gelivermiş, istemeden diline:

“Sonunda anladım ki akrabalık yok falan...
Koskoca bir masaldan ibaretmiş vesselam! ”

Serdar İlik

Moruk

Medeni yuları takıp boynuna
Nice insanları gütmiş o moruk
Çiçekler sulayıp(!) almış koynuna
Kuş tüyü ininde yatmış o moruk

Kimi görse, ürüp, hırlarmış hemen
Her işi facia, her işi dümen
Hele Müslümana düşmanmış dünden
Gördükçe her yerde çatmış o moruk

"Hınzır" dağlarından inmiş ovaya
Kemik yağsın diye çıkmış duaya
Kuduz köpek gibi dalmış sılaya
Meclisi dumana katmış o moruk

Sizlere tavsiyem; "hoşt" deyip geçin
İşi belli olmaz o malum hiçin
Euzu besmele çekerek kaçın
Edebi, erkânı atmış o moruk

Merdiven dayamış yetmiş yaşına
Akıl kalmamış ki alsın başına
Hıyanetler girer gece düşüne
Fitneyi, fesadı yutmuş o moruk

Serdar İlik

Ne Anlamı Var

Bir nisan sabahı yitirdim seni ben
Ardından öylece bakakaldım
Islak ve yorgun gözlerle...
Çaresiz;
Ve bir suçlu gibi ezik...
Bir gece yarısı,
Yahut şafak sökerken
Sözlerin düşerdi yüreğime
Kor ateşlerde yanardı kalbim,
İnceden ve derinden...
Alaca karanlıklarda kaybolurdu düşüncelerim
Yine o gece söylüyordu Aşık Veysel:
" Seni sevmezse bir güzel,
Bağlanıp da kalma gönül "
Ama nereden bilecektim ki,
Kabuslarımda yeniden doğacağını..!
Yarın gün ışıyacak yeniden
Geceden kalan bu derin sessizlik bitecek...
Bitecek dağların denize olan özlemi
Bitecek sevdam!
Sana bir eyvallah bile demiyorum işte
Peşimden bakmanın ne anlamı var..?

Serdar İlik

Neden Gelmezsin

Hep seni düşündüm sabaha kadar
Beklerim yolunu neden gelmezsin
Ufukta hicran var, gönlümde keder
Beklerim yolunu neden gelmezsin

Günlerim karanlık geçmez geceler
Dilim her dakika ismin heceler
Kaç ay oldu bilmem geçti seneler
Beklerim yolunu neden gelmezsin

Kulağım kırıste, gözlerim yolda
Teselli ver bana bir haber sal da
Yeter ki gel bana ecelim ol da
Beklerim yolunu neden gelmezsin

İster tomurcuk aç kuru dallarda
İstersen resim yap petek ballarda
Taş olur gözlerim seni yollarda
Beklerim yolunu neden gelmezsin

Bülbül aşkı arar gonca güllerde
Mecnun Leyla sorar susuz çöllerde
Sevdam türkü oldu işte dillerde
Beklerim yolunu neden gelmezsin

Serdar İlik

Neyleyim Seni

Gel yıkma gönlümü, demiştim sana
Ağzınla kuş tutsan, neyleyim seni
Zehir ettin her gün, dünyayı bana
Hak ettin, azıcık paylayım seni

Boran mısın, tipi misin, sen nesen?
Beddua eylerim, kısılmaz sesin!
Ağu gibi kokar kirli nefesin;
Nice hallerin var söyleyim seni

Kim bilir belki de huyunda teksin
Öküzle başa baş, ite yedeksin
Gelip de derdini senin kim çeksin
Kokmayasın, gel de tuzlayım seni

Havale eylerim seni Mevla'ya
Ya düzeltsin, ya çarptırsın belaya
Kazık çaktın sanki fani dünyaya
Ölmezsin ki tezden kuylayım seni

Serdarî der ki bir bilene varıp
Kamil olsan artık, gerçeği görüp
Bebek değilsin ki kundağa sarıp
Yatırıp dizime sallayım seni

Serdar İlik

Öğretmen

Âmiri, memuru, köyün muhtarı
Ters düşersen gelir verir ihtarı
Kimsenin gözünde zerre miktarı
Kıymetin bulunmaz senin öğretmen

İlimle açarsın cahile savaş
Velâkin işlerin yürür hep yavaş
Sen sen ol, avamla olma arkadaş
Değerin bilinmez senin öğretmen

Elin vicdanında emek verirsin
Umulmadık yerden hep azar yersin
Tayinim çıksa da kurtulsam dersin
Öğüdün alınmaz senin öğretmen

Delisi, velisi çıkıp karşına
Sövüp saydırır da bakmaz işine
Hafakanlar girer sonra düşünce
Gözyaşın silinmez senin öğretmen

Serdarî der ki, ağzınla kuş tutsan
Çalışıp geceni gündüze katsan
Bütün ilimleri yalayıp yutsan
Yoldaşın olunmaz(!) senin öğretmen

Serdar İlik

Özür Dilerim

Türlü günahlarla çıktım karşına
Medet senden ya Rab, özür dilerim...
Çevirme indinde beni şaşkına
Medet senden ya Rab, özür dilerim...

Bin bir çeşit nimet sundun hep bana;
Yetmez deyip sultan yaptın cihana
Şükretmedim yine hakkıyla sana
Medet senden ya Rab, özür dilerim...

Aklımı - fikrimi nefsimi satıp
Kendimi kandırdım, zevklere atıp
Oynadım, iblisin elinden tutup
Medet senden ya Rab, özür dilerim...

Pişmanlık namına ettim de kelim
Günaha, isyana eyledim devam
Ne utanmaz yüzüm varmış, vesselam
Medet senden ya Rab, özür dilerim...

Gel Serdarî, tövbe edip af dile...
Amel kâfi gelmez orda her kula,
Ya Rab! Bizi rahmetinle yargıla,
Medet senden ya Rab, özür dilerim...

Serdar İlik

Pirsiz

Nasıl etsem şimdi, ne desem sana
Ne yüzsüz adamsın, yılışırsın bak
Pirsizim diyorsun, eyvahlar sana
Boş hayal uğruna çalışırsın bak

Yiğidi öldür de hakkını yeme
Emek verdi sana, vermedi deme
Övgüler dizedin, hatırla, kime?
Utanmadan şimdi gülüşürsün bak

Arkasından türlü laflar söyleyip
Pişmanlık duymazsın hicap eyleyip
Gün gelir tahtalı köyü boylayıp
Kim bilir bir yerde, buluşursun bak

Serdarî'yi daha kızdırma derim
Arsızsın, gel beni azdırma derim
Yeter bunca öğüt, yazdırma derim
Bilirim yüzsüzsün alışırsın bak.

Serdar İlik

Pirsiz-II

Mademki unuttun hatırla şimdi
Bir zamanlar el almadın mı sen?
Bostanında güldün koklanıp duran
Koklana koklana solmadın mı sen?

Çıraklık uğruna mektuplar yazdın
Ne kutlu aşkımış ki destanlar dizdin
Tozlu yollarında bir güzel gezdin
Kapisını kapın bilmedin mi sen?

Şikâyet edersin olmamış gibi
Nazlı birer gülsün solmamış gibi
Kırık desti miydin dolmamış gibi
Emrine amade olmadın mı sen?

Geçmişini unutma, etme birader
İftira eyleyip gitme birader
Beraber ağlayıp yine beraber
Her hece her gece gülmedin mi sen?

Uçurayım dedi, aklını çelip
Belki de uçurdu, gönlünü çalıp
Günahı boynuna, rüyaya dalıp
Her gece yoldaşı olmadın mı sen?

Serdar İlik

Piti Piti

O piti piti, kimler kimin iti?
Siyonist, papalık, Amerikan biti,
Terazi, lastik, cimlastik
Aldatmayı hem de nasıl öğrendik
Çalarken so-be-len-dik
Tik, tik, tik...
Dersimiz Kasetmatik
Hocamız fetomatik

Müslümanı soydum, top ucuna koydum
Ben bin kaset uy-dur-dum...
Duma duma dum,
Herkes karşımda mum

Bombili bıçkın napın pekin napın pekin
Aga vaga vıçız vıçız vıçız bom
Otorite karşısında güm...

Eveler, üpeler...
Hücuma geçen cüceler
ANANASın sarısı,
Verilen payın yarısı
Sabredin var gerisi
Al çık, bal çık
TESPİH verdim
Sen çık...

Ooo, TUZLUK attım denize
Geliyor yüze yüze
Ben vuruldum kerize
Düşmesin ha, dehlize
Fişlemeye bakın,
Belgeleri yakın
Basılırsanız eğer,
Maskeleri takın
Kın, kın, kın

Dolaptaki pekmez,
Hepimize yetmez
Hakancık, bakancık
Hükümet, mükümet
Cık, cık, cık...
Sen bu oyundan çık!

Ooo lili lili, papatya dili
Sizinkiler ne-re-li?
"Mavi beyaz" bereli...
Kim, kim kim?
Düşünürsen yaman işin
Belli olmaz işi piçin
Biraz taşın, biraz kaşın
Henüz küçük daha yaşın

Düşün, elbet bulursun...
Bulan, ebelikten kurtulsun!

Serdar İlik

Pornocu Zevzek

Çocuk pornosuyla beslenen zevzek
Ne kadar sövsem de az gelir sana
Ayıptır g nahtır; dur yapma desem
Kudurmuş it gibi hız gelir sana...

Alçak olandan da aşığısın sen
Tuzak bilmeyenin tuzadığısın sen
Lanet k r Őeytanın uşığısın sen
Yazıkmiş, g nahmiş; vız gelir sana...

Pislikte eőinir, iőretten kalkmaz
K rpecik canları yakmaktan bıkmaz
Ey kuldan utanmaz, Allah'tan korkmaz
Yüzüne t k rsem haz gelir sana...

Namus ne, Őeref ne? Bilmez misin sen?
Anan bacın yokmu, bulmaz mısın sen?
Masumlar ölür de  lmez misin sen?
Serdar  ne dese uz gelir sana...

Serdar  lik

Putumuz

Putumuz var, putunuz var, putları var putu...
Akıl fikir isyanda, vicdanlar kara kutu

Sevgimiz birer tabu, dokunamaz hiç kimse
Putlaşmış zihnimizde, aklımız buna erse

Paraya mı aşığız, makama mı hastayız
Değilse neden hep dünya için yastayız?

Yaftalarız herkesi fikrine göre hemen
Haklı çıkmak için hep, dümen üstüne dümen

Yalanlar dizi dizi, yeminler hece hece
İnsan denilen varlık, gerçekten de bilmece

Gönlümüzdeki putu ne zaman atarsak biz
Özgürlüğün sırrına varacağız hepimiz.

Serdar İlik

Sabreyle

İsyankar sözlerle anma ha onu
Sabreyle, dertlerin tükenir elbet
Hangi çilenin ki gelmemiş sonu
Sabreyle, dertlerin tükenir elbet

Ne gelirse gelsin cümlesi Hak'tan
Unutma var etti bizleri yoktan
Hesap sorulur mu vuran bir oktan
Sabreyle, dertlerin tükenir elbet

Serdar İlik

Seni bekliyorum

Bu gece de yalnız yüreğim
Bu gece de sevdalı...
İçimdeki bu derin sükût
Çözemediğim bilmeceler...
Kaç gündür delice çarpan yüreğim
Kalbimdeki bu yangın neden?
Bitsin bu bekleyiş,
Bitsin bu hasret...
Dinsin gözyaşım!
Açmışım yüreğimi sana
Gel artık;
Seni bekliyorum.

Serdar İlik

Sevdalarım Var Benim

Gözlerime böyle bakma ne olur
Senden gizli sevdalarım var benim
Aşkınla içime akma ne olur
Senden gizli sevdalarım var benim

Bin türlü derdim var deli başımda
Her gün zehir içtim inan aşımda
Ölürsem görürsün mezar taşımda
Senden gizli sevdalarım var benim

Susuz bir çöl idim, sel olup gittim
Ocakta kor idim kül olup gittim
Bir sevda uğruna el olup gittim
Senden gizli sevdalarım var benim

Gönlünde bir ateş yakar giderim
Kimbilir, sevginden bıkar giderim
Belki de kalbini yıkar giderim
Senden gizli sevdalarım var benim

Güllerin dalında bülbüller öter
Bendeki sevdalar ölümden beter
Bu garip aşığa bir gurbet yeter
Senden gizli sevdalarım var benim

Vuslatlar, hicranlar hepsi gözümde
Sevdalar sır olmuş benim özümde
Uğraşma duramam belki sözümde
Senden gizli sevdalarım var benim

Bir ceylan sevmişim dağlara kaçmış
Dertler kucağını hep bana açmış
Sevda yollarında yürümek güçmüş
Senden gizli sevdalarım var benim
2002/Bolu

Serdar İlik

Sevmeden Evvel

Ben böyle değildim,sonradan oldum
Güle naz eylerdim,sevmeden evvel
Coşkun ırmak idim,akıp duruldum
Yele naz eylerdim sevmeden evvel

Sazımı alırdım aşkla elime
Gelmezdi hiç sitem asla dilime
Girmek istemezdim aşk iklimine
Tele naz eylerdim sevmeden evvel

Bilmezdim ki âşıklığa sebep ne?
Aşık olsam derman nedir,tabip ne?
Seven sevdiğini alır,rakip ne?
Ele naz eylerdim sevmeden evvel

Şimdi çarpar kalbim hayal kurdukça
Burkulur yüreğim hicran gördükçe
Yanarım köz gibi dünya durdukça
Küle naz eylerdim sevmeden evvel

Hep kızar dururdum Leyla-Mecnun'a
Dalga geçer,inanmazdım füsuna
Gel gör ki Serdarî düştü efsuna
Çöle naz eylerdim sevmeden evvel

Serdar İlik

Sitem

Burası malûmköy, köyün ortası
Burada selam alınmaz gardaş...
Hergün hasta yatsan,aniden ölsen
Bir kez olsun kapın çalınmaz gardaş...

İtin biri çıkar kolundan kapar
Anlat dur derdini kime, ne yazar
Haramzadelerle olur mu pazar?
Cennet olsa burda kalınmaz gardaş...

Dünü beğenmezken memnunum dünden
Herbir günüm beter önceki günden
Beşyüzyıl da geçse şu gözlerimden
Bize yapılanlar silinmez gardaş...

Serdarî metin ol, hep gece olmaz
Kimsenin yaptığı kimseye kalmaz
Söylesen de kimse üstüne almaz
Çile çekmek ile ölümez gardaş...

Serdar İlik

Sizi seviyorum

Sevgili Öğrencilerime;

Cennet vatanımın güzel gülleri
Sizi seviyorum, size aşığım...
Sevgi çemberinin tunçtan elleri
Sizi seviyorum, size aşığım...

Kültür ağacının körpe dalları
Atiye uzanan umut kolları
Güzel Türkçemizin şirin dilleri
Sizi seviyorum, size aşığım...

Karşılıksız sevgi yalnız sizde var
Sizden başka olmaz bize özge yar
Gönlünüzden gayri heryer bana dar
Sizi seviyorum, size aşığım...

Sizleri görmesem, duymasam olmaz
Sarılıp öpmesem, sarmasam olmaz
Hayallerde size varmasam olmaz
Sizi seviyorum, size aşığım...

Serdar İlik

Şart Name

İçimi yine o hasretin sardı
Derdimin dermanı olacaksan gel
Gönlüme sen sardın bu garip derdi
Bir ömür yanımda kalacaksan gel

Gafletten gözümü açamaz oldum
Kimseye gülücük saçamaz oldum
Hayali gerçekten seçemez oldum
Felekle aramı bulacaksan gel

Umudun yerini korkular aldı
Gözlerim bir uzun rüyaya daldı
Kavuşmak belki de mahşere kaldı
Ölmeden yanımda olacaksan gel

Şevdaya inanan kullar aşkına
Ümitle açılan eller aşkına
Mevla'ya götüren yollar aşkına
Vuslatı sevince kılacaksan gel

Uğruna gözyaşı döktüğüm dilber
Bin türlü ızdırap çektiğim dilber
Karanlığa çıra çaktığım dilber
Gözümde yaşımı sileceksen gel

Yetmez mi yıllarca çektiğim çile
Bu meczup aşığı düşürdün dile
Beklerim yolunu mahşerde bile
Gönlümden ateşi alacaksan gel

Anarsın diyerek bir gün sanımı
Sermişim yoluna tatlı canımı
Afeder mi Rabb'im bu günahımı
Şu kötü kaderi böleceksen gel

Serdar İlik

Şaşkın

Yalancı bahara aldanan gülüm
Ne zaman kar gelir bilemezsin ki
Gün gelir gönlünde fırtına kopar
Akan yaşlarını silemezsin ki

Nazlıdır yüreğin, suskundur dilin
Seveni yıldırır senin bu halin
Bir boran çıkar da kırılır dalın
İstesen de gayri gülemezsin ki

Dağda çiçek olur her dem açarsın
Dosta sevgiliye koku saçarsın
Göçmen kuş misali bir gün uçarsın
Konacak dal arar bulamazsın ki...

Serdar İlik

Şaşkın Ördek

Seyahat eylersin uzak yerlere
Gezmek istersin de il bulamazsın
Nicedir dostları ihmal edersin
Vermek istersin de gül bulamazsın

Elinde kurur da vermezsin gülü
Esirgersin bizden bir tatlı dili
Sana uzatılan bu yaran eli
Tutmak istersin de el bulamazsın

Ağlamak da var bil, gülüşler gibi
Aşarım sandığın yokuşlar gibi
Göç eylersin birgün son kuşlar gibi
Konmak istersin de dal bulamazsın

Söz verdin, gelmedin neyleyim seni
Gönlümde ben nasıl eyleyim seni
İçimde sitem var, söyleyim seni
Dönmek istersin de yol bulamazsın

Kurtlar bürünüp de kuzu postuna
Oyunlar oynarmış güzel dostuna
Şaşkın ördek gibi hötün üstüne
Dalmak istersin de göl bulamazsın

Serdari neylesin, atsın mı seni
Pazarda bir pula satsın mı seni
Yoksa "çoban" gibi gütsün mü seni
Dönersin, ocakta kül bulamazsın...

Serdar İlik

Şiire Dair

Ey şair gardaşım her şeyden önce
Edebe erkâna uyup da söyle
Her şeyden yücedir şairlik bence
Edebe erkâna uyup da söyle

Birine çok fazla kızabilirsin
Hicvinle hasmını ezebilirsin
Dikkat et, dostunu üzebilirsin
Edebe erkâna uyup da söyle

Şaire kötü söz dikendir, ardır
Öncesi zafiyet, sonrası zordur
Sövmenin de bil ki hududu vardır
Edebe erkâna uyup da söyle

Merdi yener belki, namerdin fendi
El alem utanır, utanmaz kendi
Kötü söz sahibinindir efendi
Edebe erkâna uyup da söyle

Serdari sözünü eleyip söyler
Dostunu uyarır, hasmını paylar
Kural tanımayan maziyi boylar
Edebe erkâna uyup da söyle

Serdar İlik

Tasvir-i Gereksiz

Bu kimdir necidir, diye hiç sorma
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni
Görürsen düşünde hayıra yorma
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni

Bilmem ki nereden çıkıp gelmiş ta...
Menşei meşrebi atıp gelmiş ta!
Fitneyi fesadı yutup gelmiş ta
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni

Tasviri imkânsız...Söze ne hacet
İstersen küfreyle, ister dua et
Allah'ım edersen Sen ıslah et
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni

İşini gücünü bir yana atmış
Nerde zağar varsa peşine takmış
Ruhunu bir hiçe iblise satmış
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni

Kuyruğu kıstırmış gider sanırsın
On koyun verirsem güder sanırsın
Ciğeri beş para eder sanırsın
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni

Serdari, Sinsidir gaflete dalma
Sen sen ol, düşmanı hafife alma
Velakin sakın ha, yıkıcı olma
"Gereksiz" diyeyim sen anla beni

20.10.2009 Nebioğlu

Serdar İlik

Tut ki

Tut ki;
Bir nisan sabahı
Ve yine seninle
Sahilde balık tutuyoruz
Martılar uçuşuyor üzerimizde
Ve sen,
Bana koşuyorsun bütün benliğimle
Hafiften yağmur yağıyor
Ve sen ıslanıyorsun...

Bizi bekliyor çingene kızı
Hergün ayrıldığıımız yerde
Bir gül alıyorum sana
Gülümsüyorsun,
Yanaklarında güller açıyor
Ve bir vapur geliyor uzaktan
Gideceksin, biliyorum
Yine bakacağım ben ardından
Denizde bir damla da ben olacağım...

Tut ki;
Bir nisan sabahı
Ve yine seninle
Sahilde balık tutuyoruz
Martılar uçuşuyor üzerimizde
Ve sen,
Bana koşuyorsun bütün yüreğimle.
Hafiften yağmur yağıyor
Ve sen ıslanıyorsun...

Ellerim sana uzanıyor
Sen kayboluyorsun
Hasretlik çöküyor içime
Gönlüm bir yelken,
Gözlerim denizci feneri
Seni arıyorum her dalganın kırılışında
Yüreğimde fırtınalar kopuyor
Anladım ki;
Seni çok özledim...

Serdar İLİK

Serdar İlik

Vefasız

Darılıp yüzünü çevirme benden
Gönülden sevene küsmek olur mu?
Bensiz olamazdın, böyle aniden
Selamı, sabahı kesmek olur mu?

Hayat kaynağımdı sanki bakışın
Nazlı ceylan gibi narin duruşun
Okşardı gönlümü bir tek gülüşün
Şimdi hoyrat hoyrat esmek olur mu?

Hani "aş" yapmış idik; çayır çimeni
Katık etmiş idik derdi, elemi...
Demek aşklar böyle... şimdi öyle mi?
Sorgusuz, sualsiz asmak olur mu?

Serdarî sussun da sen söyle ona
Aşk kutsaldır, atılır mı yabana
Gönül köprüsünden koşarken sana
Öfkeden köpürüp taşmak olur mu?

Serdar İlik

Yalanmış

Hiç bitmez sanırdım kara sevdalar
Yalanmış anladım ama ne fayda
Kurulan hayaller tatlı rüyalar
Yalanmış anladım ama ne fayda...

Gözümü açardım seher vaktinde
Görürdüm kendimi gönül tahtında
Alın yazındım ya senin bahtında(!)
Yalanmış anladım ama ne fayda...

Sevdamıza dünya dar gelir derdin,
Bir saat ayrılık zor gelir derdin
Ahtinden dönene ar gelir derdin
Yalanmış anladım ama ne fayda

Verdiğin ümitler, ettiğın sözler
Hep birer oyunmuş yaptığın nazlar
O yalan söylemez sandığım gözler
Yalanmış anladım ama ne fayda...

Yapmacık tutuşan eller de varmış
Tuzağın düşüren diller de varmış
Serdarî, dönülmez yollar da varmış
Yalanmış anladım ama ne fayda...

Serdar İlik

Yemin

"Yazmayacağım dedim, sustum hep bile bile,
Bozdum yine yemini, işte göz göre göre"

Bunların işlerini anlamadım, bilmem de...
Kinleri hep müslümana, acep buna sebep ne?

Hani gaye hizmetti, buğuz Allah içindi..?
Öyledir diyorlarsa, bunca zulüm niçindi?

Susanlara bakıp da inanın şaşıyorum!
Dumur olmuş bir beynin hüznünü yaşıyorum

Haksızlığa kör olup öyle nasıl durulur?
Bir dava böylesine başka nasıl vurulur?

Aralıkta yanarken, temmuzda üşüyorum
Sanki kaynar kazandan aşağı düşüyorum

Ey vicdanına sağır, davasına kör adam;
Madem ârın kalmadı, bari Allah'tan utan!

Ne gelmişse başına bu ülkenin, gafletten,
Sizin gibi hödükten, gammazdan, sünepeden! "

Düzelirsin diyerek dua mı etsek, dua...
Duanın maksadını bilmezsin ki budala!

Belanı bulmuşsun sen, çıkamazsın zilletten,
Her devrin köpeğisin, düşmezsin ki kıymetten!

Fırsattan istifade, şimdi caka satarsın,
Düşmanını kollayıp, dostlarını atarsın...

Keser döner sap döner, yemin ederim yemin!
Hele düş de bir gör, tükürürüm yüzüne senin!

Serdar İlik

Zamanda Bir gün

Makama, mevkiye bağlanıp kalma
Saraydan tüneğe inersin birgün
'Hatırdan gönülden geçici olma'
Ağustos ayında donarsın birgün

Bitmez mi sanırsın bu saltanatın
Kalır mı gönülde acaba adın
Mazlumu ezmek mi senin muradın
Yolunmuş tavuğa dönersin birgün

Ecel gelir elbet gün olmaz asır
Tövbe et, olmadan nefesine esir
İstersen korkudan dilini ısır
Törenle tabuta binersin birgün

Dünyada padişah kral olsan da
Bütün hekimleri emre alsan da
Ağlayıp saçını bir bir yolsan da
mum gibi eriyip sönersin birgün

Arkandan acıklı bir türkü yakıp
Gözyaşı dökerler mezara bakıp
Sonra tek başına seni bırakıp
Çekilip giderler 'yanarsın' birgün

Serdarî sen sen ol, güler yüz takın
Nefsine kul olma, kalp kırma sakın
Aynaya bak da gör, vakit çok yakın
Göçmen kuş misali konarsın birgün
Serdar İLİK

Serdar İlik

Zıp Zıp Efendi

*O Şahsı muhtereme,

Biti kanlanınca yerinde durmaz
Kendini yenilmez bir dev zanneder
Kiminin işine akıl sır ermez
Düzeni bozmayı ödev zanneder

Kimine Mevla'dan gelir de bela
Düzeltmez kendini düşünür hile
Kimi ihaneti rüyada bile
Kendine kutsal bir görev zanneder

Kimi 'iblisle' dir; dünyada sürgün
Kul olmak istemez Mevla'ya dargın
Kimi musallaya yatar da birgün
Duyduğu sesleri grev zanneder

İpe sapa gelmez görev düşkün
Yazın yatar işe çıkar kış günü
Hilkat garabeti, fikir şaşkınlığı
Garip Serdarı'yi bir av zanneder

Serdar İlik